

предупређени свое просвештенѣ довршити, кое се кодъ нѣи тако свойственно већъ развило было. Каже се да су Грци, ова смеса одъ племена и нарѣчїя опетъ и при самомъ нѣиовомъ разцеплѣню и маломъ числу богати датакъ свои художества и грађански добродѣтели, свои стихотворения и краснорѣчїя човеческомъ роду давали. Ђсть истина! алъ Грке нѣе само кнѣижевна узаймность скопчавала, него јоштъ и храмъ у Делфи, Амфиксионски судъ, Олимпїя за свечане борбене игре и Ахеїски саюзъ, кои ѡ у случаю нужде сва племена сајдинио: наше Делфинске храмове Ретру и Аркону — разорили су, нашъ Ахеїски саюзъ подъ Само и Сватоплукомъ разкинули су одъ части европейске одъ части пакъ азїатске чете. Неправедно ѡ, при непрестанной промени времена и просвештениа еднакости или пофтораваня лепога искати: ни кодъ сами Грка ни Римляна ѣеће више старо воскреснути; шта више и непристойно ѡ кадъ ѡданъ народъ кои други пита: гди су ваши Шекспири, Вортери, Рацински, Кувири, или гди су вамъ ваши Виланди, Шилери, Гете, Фихте и. др. Ми ји немамо одговарамо ми, алъ гди су вама наши Коперники, Коменски, Гундулићи, Државини, Воронићи, Добровски, Обрадовићи и. м. д. и. м. д. — Историја има друго више значенѣ, и опредѣленїе, него нама само о биткама, войнама, крвопролитию, побѣдама и подјармливаню приповедати; она